

Ο ΜΥΤΙΛΗΝΟΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
15
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
1953

Έτος Β' - Άρ. 92

Τιμάται δρ. 1.000

Γραφεία :
Πάροδ. Καθέτσου

Τηλέφ. 5-41

● ΣΑΤΙΡΙΚΗ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ - ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ●

◆ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : ΝΙΚ. Τ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ ◆

ΑΝΟΙΞΕ ΠΑΛΙ Η ΕΚΘΕΣΙ...

Μέσα σέ κοσμοσυρροή αληθινά μεγάλη
ή Έκθεσις μας άνοιξε σάν πέρυσι και πάλι
κι' αλήθεια τρέχουν νά την δοϋν όλοι τους σάν τρελλοί
γιατ' είν' δουλειά καλή.

Φέτος θά ναι καλλίτερη τής έκθεσις ή μοΐρα.
Στήν πρώτη την έπάθαμε γιατ' έλλειπε ή πείρα
κι' ή πείρα, σ' όλους είν' γνωστό δέν είνε χωρατά
κάνει πολλά λεφτά.

Ξεχνιέται τάχα εύκολα ή περσινή τρομάρα
π' άφισε πείρα ή έκθεσι μονάχα, και τελάρα.
Φέτος αλλάξαν οί καιροί κι' άφοϋ είν' πιό καλά
θ' άφίση και ψιλά.

Έμεις πού με καχύποπτο όλα τάδαμε βλέμμα
αν πούμε πως δέν είν' καλή θά ναι μεγάλο ψέμμα
γιατί δέν είν' και μικρό νά πεταχτής γερά
έτσι χωρίς φτερά.

"Άλλοι παιδεύονται καιρό μ' έκθέσεις, μά και πάλι
πολλές φορές δέν κάνουνε δουλειά πολύ μεγάλη.
"Αν τώρα έμεις τά φέρουμε ταμάμ λίγο πολύ
θά είνε τρε ζολί.

"Άνοιξε πάλι ή έκθεσις μά άνοιξε με φούρια
και άρχισαν νά φαίνονται άπ' την άρχή τά γούρια
ό κόσμος στά περίπτερα πλησιάζει και δειλά
βλέπει και δέν μιλά.

Μά τά φερσίματα αυτά σέ άπορία βάζουν
γιατί νά βλέπουν όλοι τους χωρίς νά αγοράζουν
κι' όμως τό πράγμα είν' άπλό. "Η Έκθεσις καλά.
Μά πού ναι τά ψιλά ;

"Έμεις όπως γινήκαμε — νά μην άβασκαθοϋμε
μποροϋμε σάν φαινόμενα όλοι νά έκτεθοϋμε
και νάρχωντ' άλλοι άπ' άλλου με σκόντο στας τιμάς
νά πέρονουνε έμας.

"Άνοιξε πάλι ή έκθεσι και προχωρεί γενναίως.
"Ίσως γιατί την τίμησε κι' ο κύριος Σιφναίος
πού ήρθε, είδε, και μετά πολύ πολύ γοργώς
θά φύγη σάν λαγός.

Τώρα πιά τής έκθέσεως τ' αφάνταστα τά κλέη
τραγουδιστά στην είσοδο κάποια καμπάνα λέει
κι' είνε άργός ο ήχος της, θλιμένος, και πικρός,
σάν νά περνά νεκρός !...

ο Μυτιληνός

Θεωροϋμε υποχρέωσή μας νά έ-
πανορθώσουμε μιá ανακρίβεια πού
γεράσαμε στο περασμένο φύλλο μας
σχετικά με τή στάση του «Στέμμα-
τος» άπέναντι του ύπουργού τής
Προεδρείας τής Κυβερνήσεως κ. Π.
Σιφναίου, ότι τάχα δέν είχε ανα-
γράφει οϋτε την άφιχή του στο
νησι μας. Δοιπόν αυτό, δέν είνε
αλήθεια. Την άνέγραψε, αλλά ύ-
στερα από τρεις μέρες, και τούτο
για νά συμμορφωθή άπόλυτα προς
τόν νέο περί τύπου νόμο, ο όποι-
ος επιβάλλει στις έφημερίδες νά έ-
ξακριβώνουν πρώτα τις πληροφό-
ρίες τους, κ' ύστερα νά τις δημο-
σιεύουν !...

Κάποιος εξέφρασε τήν άπορία
του στον κ. Βιτούλια. γιατί συ-
ναγερμικός βουλευτής αυτός δέν
έπηγε στο βαπόρι νά χαιρετήσει
τόν κ. Σιφναίο, συναγερμικό έ-
πίσης ύπουργό.

"Ο κ. Βιτούλιας έδικαιολογή-
θηκε έτσι :
— "Ημουνα αδιάθετος, κι' έ-
στειλα τόν εκπρόσωπό μου, τόν
αϊδεσιμώτατο παπα-Φώτη...
— Μά ο παπα-Φώτης, έπηγε εκ
μέρους του Σεβασμιωτάτου—πα-
ρετήρησεν ο άλλος...
— Και εκ μέρους μου— άπήν-
τησε ο κ. Βιτούλιας. Τόν παπα-
Φώτη τόν όρίζουμε έξ ήμισείας
με τόν Δεσπότη !...

Στήν Καλλονή πού έπηγε ο κ.
Σιφναίος έρωτήθηκε από τούς
Καλλονιάτες τί σκέπτεται ή Κυ-
βέρνησις για τή Μητρόπολη Μη-
θύμνης. "Ο κ. ύπουργός είπε ότι
μολονότι τό θέμα δέν είνε τής
δικαιοδοσίας του, έντούτοις ήμ-
πορεί νά βεβαιώση ότι ή Μητρό-
πολις δέν θά καταργηθί, αλλά
και δέν θά σταλή Μητροπολίτης.
"Η Κυβέρνησις — προσέθεσε—
έκήρυξε τήν Μητρόπολη Μηθύ-
μνης... β α ρ υ π ε ν θ ο υ σ α ν !..

Εί παράκλησιν τών Καλλονια-
τών νά έξηγήση τί έννοούσε με
τόν όρον «β α ρ υ π ε ν θ ο υ σ α ν»,
ο κ. ύπουργός είπε :

— "Όπως ύπάρχουν χήρες πού
παντρεύονται και στα σαράντα
του μακαρίτη, κι' άλλες πού
περνοϋν χρόνια για νά ξαναπά-
ρουν σύζυγο, έτσι ύπάρχουν και
Μητροπόλεις, πού όταν έκλείψη
ο Δεσπότης των, άλλες δέν χη-
ρεύουν περισσότερο από σα-
ράντα μέρες κι' άλλες παραμέ-
νουν έν χρεία με τά χρόνια.

"Η Κυβέρνησις, διά λόγους
τούς όποιους δέν έπιθυμώ ν' ά-
ναπτύξω, έκήρυξε δύο Μητροπό-
λεις τής χώρας ως τελούσας ύ-
πό βαρύτατον πένθος ! Τήν Μη-
τρόπολιν Ίωαννίνων και τήν Μη-
τρόπολιν Μηθύμνης !...

Προχθές όλως άπροόπτως έ-
φθασεν εις τήν πόλιν ημας —όχι
εις κατάστασιν ύπνοβασίας !...—
έξ 'Αθηνών ο βουλευτής κ. Χρή-
στος Βαφέας.

Τόν κ. Βαφέα έχαιρέτησαν
στο βαπόρι οί συνάδελφοί του
κ.κ. Γ. Βιτούλιας, Δ. Γεωργαντέ-
λης και Π. Κατζηγεωργίου, οί
όποιοι και τόν κατετόπισαν επί
όλων τών τηλεγραφημάτων, τά
όποια απέστειλεν εκ Μυτιλήνης
προς τήν κυβέρνησιν καθ' όλον
τό χρονικόν διάστημα πού εύρί-
σκετο εις τās 'Αθήνας !...

"Ακολουθως, τού ένεχείρησαν
ένα μπλόκ έξ 100 φύλλων, λευ-
κων, επί έκάστου του όποιου έ-
θεσε τήν υπογραφήν του. Ταϋτα
θά χρησιμοποιηθοϋν εις τό μέ-
λον διά τήν διατύπωσιν τών
νέων προς τήν Κυβέρνησιν τη-
λεγραφημάτων του !...

Ερωτηθείς ο κ. Δήμαρχος πως
βλέπει τή συζήτηση πού άνοιξε
στο «Δημοκράτη» γύρω στην ύ-
δρευση τής πόλεως, έκίνησε θλι-
βερά τό κεφάλι του και είπε :

— Μοϋ θυμίζει τά συμβούλια
πού κάνουν οί γιατροί για έναν
σοβαρά άρρωστο. "Εως ότου
συμφωνήσουν, κανείς δέν ξέρει
τι μπορεί νά συμβή στον άρ-
ρωστο !...

Κάποιος, άκούοντας στο ραδιό-
φωνο ότι εκτός από τις άλλες

ΑΝΤΙΣΣΙΩΤΙΚΟ

Γι' οί Τουρτσι

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ :

Έτησία 80.000
 Εξάμηνος 40.000
 Δήμων και Κοινο-
 τήτων έτησία 100.000

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Έτησία Λ. Άγγλ. 4, Δολ. 10
 Εξάμηνος » 21/2 » 6

Ίδρυτής—Ίδιοκτήτης
 ΦΩΤΗΣ ΔΗΜΟΥ (Παροδίτης)

Υπεύθυνος ύλης :
 ΝΙΚ. Τ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ
 Εύστρ. Βοστώνη 8

Υπεύθυνος Τυπογραφείου :
 ΑΘΑΝ. Α. ΤΣΑΚΙΡΗΣ

Τά θάσανα τ' υπάρρηπα Σταθ' ΑΠΟΜΝΑ ΑΡΟΔΟΥ

Τν' έπαθα γή φουκαράς
 πάλι γίνικα, μασκαράς
 γκένη γιναίτοις μι ντουπάραν
 μι μαδησαν μι ξιγδάραν.

Μέσα σν' έκθισ' έγιτση κάθουμ
 τσι σάν άκματζές άβλάτζουμ
 για κανέ καλό κισμέτ
 μ' ήρητη γιέμ τού караμέτ.

Μπάρρηπα Σταθ' άκσα πι πίσουμ
 γύρσα... τσ' έχασα τού ίσουμ.
 Έδγιου 'σι Μπάρρηπα Σταθέλι
 μι συντ'χάινι ένα κουρτσέλι.

Κόσμου τσι ντουνια γκιζίρσα
 ήταν έφτηνι ή γι' Αμίρσα!
 μι άπ' τσείνις... π' λέν μουράμ,
 π' έκανι χουλή τ' χαράμ.

Θέλου Σταθήμ δαχ'τιδέλι
 άκση μι καλόμ μουρέλι
 θέλου νάνι τσι ρουδίτ'κου
 μη μι κάνις Σταθέλι τού ξίτσκου

Μιά τσι δυό μι πάγι μπρός σ'
 γι άνισούπουλι τσι γή [μόστρα
 κάνι άρχή διαλέγι, διαλέγι
 τσ' ύστிரια πλήρουσι λέγι.

Μ' έκαπι γή ψουβρασμένι
 γή τουρκάλα γι' άφουρ'σμένι
 στέκουτ' τσι νά φύγι έ κιγιτζη
 ίσαμι πού μι μπατίρτ'ση.

Θέλις τώρα τσι τ' άπουδέλιπα
 άκση νά στα πω στα... σβέλτα
 σήκουση μουράμ ούλι τ' Ρόδου
 μά γή Σταθός άπόμν' άρόδου...

Φτά τραβώ ά δέλις ά μάδς
 γώ μπασίμαδους ή Σταδς

Τσι για νάχητι χαμπάρ
 άπουγράφτου Δήμουσ Παρ.

Πρόμα κατιβάσαν' κάκι μου-
 ρά π' τού χουγιό τσι τά πήγανι
 σκ' Κράτγου νά κάν' άξουχή.
 Ήττά μαζύ ντουν ήνταν τσ' έ-
 να θκό μας. Μ' ούπανι τσ' ό-
 λας πους φέρας' τσι Τουρκιά
 νά παραθυρίς, τσι τά βάλας'
 μαζύ πτά θκά μας τά μουρά.

"Ε, λέγου, άς γιουρουγγίσου
 νά πάγου νά δώ έμ' τού μουρο
 έμ' τά Τουρκιά νά τς' δώ τσι
 φκοι κι' άθρόπ' είνι. "Αμανι
 πήγα έγτσι χάσα τού μπουσλαμ'.
 Πκή μι ά γοί φουνές τούνι μου-
 ρών, πκι άλλι γι' οί τούρτσ' π'
 βρουντουλογούσανι τά νταβού-
 λια ντουν τσι π' στ' μανέδις
 τουν π' κιάλλι, νά μη μπουρώ
 ν' άκούσου.

Γώ 'μους ήθιλα νά δώ τού
 μουρο νά ξιγουμαγιάσου, γιακι
 γή μάνατ' μās παρέτζιλι νά μη
 τυχόνι τσι δέ μπάμι. "Εγδω τού
 μουρο, έφρα τού μουρο πτά που-
 λά τ' ούβρα. "Αλλά ίσαμι νά τού
 βρω είδα τσ' έπαθα. Ρώτουμ
 κάκι μουρά άμ' φτά θάργους
 πς' ήνταν άλαλα, τσι νέ μλού-
 σανι νέ χυπούσανι.

Μή βρήσκ' ένας τούρκους,
 μουλιγι έφτου, έμ' γιός κατα-
 λάβηνι. "Αγντι μπακαλούμ', λέ-
 γου, νά δούμι ντά θά γίνι δανά.

— Μπρε ντιγκινέ γκέλ, άφ-
 ριμι.

Γιή τούρκους τού γδίτ'. Μι
 τραβα τσι κι' μπαφίραντ'.

— "Αντι γκίτ, θά μ' άφίγς'
 σήμιρα γή θά γίνουμι ένα πτού
 χώμα.

Γιή τούρκους άμα τούπα έφ-
 κη κι' γκουβέντα σνόφιασι. Λέ-
 γου, ώρις είνι δανά νά μ' άρχίς
 ούλι έγδου μαζουμένι στου στυ-
 λιάρ. Πās κι' ώρα βρήσκου τού
 μουρο

— "Ελα βρε μουρέλιμ' κι'
 ψχήμ' έβγαλις, κουντέβγαν ά μι
 στυλιαρώς έγτουκ' γοί τούρτσ',
 εν ήξισα πού είμ'.

Τσι τ' άγκάλιασα τσι τού
 φούλσα. Τίλια πιρνας, καλά ;

— "Αμ' ντά, ώμουρφα είνι.

— "Αγι' βρε μουρέλιμ' τσ' ό-
 σου κάθουλ' έγδω, έ ντά γλέ-
 που καλά τά πράματα, μόν άγ-
 ντι, τσ' άλλι βουλά θά ξου-
 νάρθου.

Σταυρουκουπήθκα τσι διγιέφ-
 κα. "Εγ'τέκι Τούρτσ' άς μ'
 λείπανι.

ΦΤΕΡΩΤΑ ΛΟΓΙΑ

Μέ ήγγάρεψαν ίνα άρω τά ψώ-
 νια. *Μιχαήλ Χιωτέλλης*

"Ιγώ δέ πάγου στ'ν "Εκδισι. Θά
 ρουμαντζάρου στ' Νιάπουλι. *Βασ.
 Τσουβαλάς*

"Αμα μι ξαναγράψι δά τούν σκι-
 σου σά σαρδέλλα. *Στέλ. Χ' Γιαν-
 νάκης*

"Εβαλα τού σακάκιμ γιατι έχου
 συνιδρίασι. *Νίκος Δαμδούμης*

Ρώτησε τούς Γερμανούς, άπ' τή
 Σκάλα τού Μιλάνου είνε ; *Αεγύρ.
 Βρεττός*

Παρλεβου Γαλικ. *Ρήγας Δεμονό-
 πουλος*

"Αμα πάρου τν' άδειαμ' 15 μέρις
 έ δά βγώ άπ' τού γυαλό. *Στέργ.
 Χατζανδρέας*

Τρία μυστήρια τέλειουσα μέχρι
 σήμιρα, δά τά κάνου ίκατό. *Γιάν.
 Ανδρονίκου*

Σήμιρα έχουμι πιλάφι μι σαμιαμιδ.
Γαβριήλ Χιωτής

Είμι άγκαζέ συνεχεια. *Νίκ. Γρη-
 γορίου*

"Ο Μπαρδής ήταν ό μέγας φι-
 λόσοφος τού κικρινετοίου. *Πέτρος
 Κολυβάς*

Δέ μπουρώ τώρα νά θάλου μέ-
 σα λογοτεχνεια... *Βασ. Πολυζώνης*
 Ρέ, στή γυναικα π' αγαπάς ; *Π.
 Ρασβήτσος*

Τό γράμμα ήταν έμπορικό. *Παν.
 Καραβοστακισμένος*

"Αμα δέν είν' έτσι πού τά λές
 δά οι κανουνίσου. *Αριστ. Γιαν-
 νούλης*

Ρέ συ ίγώ δέν έχου τίπουτα μι
 τού κουρίτσι. *Διοσ. Βαξεβανέλλης*
 Σά κι' αυτόν ή "Αχιλλέας έχι
 πουλλά έφτάρια. *Αντ. Βερβέρης*

Βρε μουρόμ' αυτός ή Πάνους
 σουφός άδριπους είνι ; *Μιχαήλ Α-
 ναστασιού*

"Αμα τζάνουμ είμαι μάστορης
 λεμπλεμπιτζής. *Γεώργ. Βαρουτίδης*
 "Εκφράζω εύχήν όπως ό άγών έ-
 παναληφθή. *Παν. Βελόνης*

Κουλλώ μαστίχα στού γκόλ—πό-
 στο για γούρ. *Τάκ. Χατζηκυριακος*
 "Αφες τούς νεκρούς νά όμιλουν.
Βασ. Μανροδούλης

Μή πήραν τά τσαρούχιαμ τσι τού
 παντιλόνιμ. *Τάκης Προδρομόμ
 (Φάνταμα)*

Καλέ συ μη μι ξαναπράγισ στού
 «Μυτιληνιό» φτάνι πγια, μη που-
 λιουσατηρίασι. *Αννα Φίλιππα*

Τού Μανδαμάδου

"Εχεις μελιτζάνες γάλακτος ;
Απ. Φίλιππας

Τι δέλις ρέ μι τού σώβρακου τσι
 κάνις βόλτα μπρουστά μας ; *Ντιν.
 Θεολόγου*

Μπαμπάκου κάτσι φρόνιμα ; *Απ.
 Σαμαράς*

"Ιγώ δά τοιμηδω μι τού Τακέλι
 τσι μη τού Γιουργέλι. *Ζαφής Ε-
 λευθερέλης*

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ Τ...

Επίγραμμα

Στό σκολειό, στή γωνιά πούν ό
 «Βράχος»
 ό Φωτής περπατώντας μονάχος
 μελετά και μετρά τά σημάδια
 και τά βρίσκει λειψά κι' άπορει
 πώς δένεπανε στήνηπόλητάλαδια
 στό κεφάλι του αυτό δέν χωρεί.

(Απ' τή συλλογή «Ελευθεροί
 πολιορκημένοι» τής Έκθέσεως)

Ιστορίες του χωριού
 ΤΟΥ ΜΟΥΡΟ

Γή Μαστρογιάννις τού είχι
 καμό πού έ τούν έδνη γή θγιός
 μουρό, τσι τούν ίδιου τού καμό
 είχι τσι γή Χιόνι γή γ'ναίκατ,
 πού ήταν πουλύ γιόν ίμκρη άπ'
 τού Μαστρογιάννι τσ' ήγλιπη
 ούλις ά παγαίνιν σν' άκκλησά
 ά βαστουν τά μουρέλια τουν, τσι
 καγώταν τά σκουτέλιατς πού εν
 είχι τσι τσείνι τού θ'κότς τού
 μουρό. Είχαν δός' σ' τσ' για-
 τροί τά μαλλιουτσέφαλά τουν,
 ίσαμι πού στα σιρονά τού ρί-
 ξαν στ' άγιουτ'κά... Γι' οί παπά-
 δις ήβραν ψουμι μπόλιγκου μι
 τσ' άγιασμοί τσι τσ' λιτουργιές.

— Θά πάγου φέτου σν' Αγιά-
 σου, είπι γή Χιόνι, τσι γή θγιός
 βουγηθός...

Είνι πέντ' έξ χρόνια π' γίν-
 τσι τούτου, σά τούτις τσ' μέρις
 πού παγαίνι γή κόσμους τσι δι-
 καπιντιζ' σν' Αγιάσουσ' Χάρητς.

— "Α πās γιναίκα είπι γή
 Μαστρογιάννις, τσι τν' έδουσι
 παραδεις ν' ανάβγι τσιργιά τσι
 νά κάνι παρακλήσεις τσι λιτουρ-
 γιές. "Ισαμι συλλείτουργου ά
 φτάξ.

Τσι τι δέν έκανι τού Χιόνι.
 "Ως τσι στούν "Αστράτγου στού
 Καστέλι πάγιτση τσι έκανι
 λιτουργιά. Τσι στούν "Αγι' Λιά
 πάγι τσι είδι τσι μες τού π'γα-
 δέλι τούν άγιου.

Πιράσαν γή μέρις, γύρσι,
 τσι τού θάμα γίντση. Σά πού
 ιτσεινού στα παληά χρόνια, π'
 λέν τά κιτάλια, μόνι τούτινι πού
 εν ήταν γρηγιά σά τσείν' τ' πα-
 λιά, πού έκανι μουρό στα γη-
 ράματατς.

Τού μουρο γιννιθ'τση τσι τού
 βγάλαν Παναγιή. Μόνι πού γή
 Μαστρογιάννις άρχίνση ά σου-
 μπιλατιζ' πους γή Χιόνι εν ήταν
 παστριτσά σά πού ήταν τ' ό-
 νουματς, τσι πους τά μουρντά-
 ριψη σν' Αγιάσου. Μιά μέ-
 ρα ξουμουλόγιση...

— Τίλια γι γίνιτσι τούτου
 Χιόνι ; μι τά γράμματα ; Τι
 γράμματα διγιάζαν έφτου τσι
 ήβγαν γιό καλά άπ' τσείνα π'
 διγιάβαζι γή παπάς τ' χουριού ;

— "Αμ ξέρου Μαστρογιάννι,
 ξέρου μόνι πους ήγλιπα νείρα-
 τα... στού σπιτ πού κάθουμ τσ'
 κλάρας μας.

— Πά τσ' ήρχόταν άτζιλους ;

— "Αμ' έ καταλάβηνα καλά.
 "Ιμένα μι φινώταν πους τού
 νείρατου ήταν ζουντανό...

— Πά τσ' έμοιαζι γι' άντζη-
 λους μι άθρικου ;

Τσι τού Χιόνι πού ήταν ά-
 πλή, άπόσουσι.

— "Α σι πω τέτοιου εν άποί-
 κασα. Παναγύρ ήταν τούτου γή
 χάλα γή κόσμους άπ' τσ' άθρόπ'
 π' παγαίναν τσ' άρχόταν ; Πού
 νά σουσουμοιάγεις ;

Γή Μαστρογιάννις πού τούν
 έπνιξη γή χαρά πού είχι πλιά

Ταξιδεύετε με τό ά)π
 "ΑΙΓΑΙΟΝ,"

καταστροφές πού έγιναν στήν
 "Επτάνησο. χάθηκε και τό πόσι-
 μο νερό, έκανε τρεις φορές τό
 Σταυρό του, και είπε :
 — Βρε παιδιά, άς μην είμαστε
 ναμκιόρηδες. Στραβά κουτσά, έ-
 ναν τενεκέ νερό τό είκοσιτετρά-
 ωρο τόν έχουμε έξασφαλισμένο!

Βασίλ'ς

Ξύρισμα εύχάριστο
 με τή φημισμένη Ξυρι-
 στική Σουηδική Λεπίδα

ASTOR

Δραχμές 600

Εύθυμα διηγήματα

ΦΤΗΝΑ ΤΗ ΓΛΥΤΩΣΑΜΕ

*Αν είμαι κακομούτσουνος, σέ βαθμό που νά με φωνάζουν οί φίλοι μου Κουασιμώδο, έχω και γώ τά δοντάκια μου, την έρωτική μου νά πούμε Ιστορία, μιά Ιστορία πικάντικη όπως λένε. «Πικάντικη» καλά-καλά δέ ξέρω τί θά πεί, μά διάβασα μιά Ιστορία σ' ένα περιοδικό και τή βρήκα πικάντικη γιατί... τόγραφε στον ύπότιτλό της. Γιατί λοιπόν νά μήν είνε κι' ή δική μου πικάντικη; Τήν περιπέτειά μου θά τή ζήλευε κι' ό μακαρίτης ό Δόν Ζουάν που στο κάτω κάτω διέθετε και μέσα τρομερά. Τήν όμορφιά. Τό αν αυτός κατάφερνε νά βγαίνει λάδι πάντα, δέν τόν ζήλευα μιά και απέφευγε τό στεφάνι από παραξενειά. Έγώ τό φόρεσα νικητής στο έρωτικό πεδίο και τώρα άναπαύουμε στις δάφνες μου. Τή χαιρούμε τή νίκη γιατί μου κόστισε άρκετές άγρόπνιες, τρεχάματα και στεναγμούς.

*Ήταν όμορφη, πεταχτή ναζιάρα και δυναμική, ένα κορίτσι έφτάζυμο που έφτασε νά τής πεί ένας χυδαίος τύπος όταν τήν είδε.

— Άμάν κοπέλλα μου. Ποιά ναι ή μάνα σου νά τής κρεμάσω τό παράσημο τής Καλίμνειας. Νά σās πώ τήν αλήθεια, κανένα παράσημο δέ ξέρω τέτοιο. Καλά κείνα με φύλλα δρυός μά τοúτο σαν πολύ παράξενο μου φαίνεται.

Κάθε που τήν έβλεπα σέ μαντραχαλοπαρέα με ζώνανε τά φίδια τής ζήλειας. Όχι τίποτα, μά σκεφτόμουνα πώς θάτανε άμαρτία νάπεφτε ένα τέτοιο πλάσμα θύμα σέ κανένα άπένταρο τζιτζιφιόγγο. Που βάσιζα τις έλπίδες μου νά τήν κάνω δική μου; Συλλογίστηκα. Άν είμαι κακομούτσουνος έχω άλλες άβάντες. Τό παραδάκι, μυαλά πυχτά και μιά καρδιά βουνό που θά δεχότανε καρτερικά τις μπόρες και τις καλοκαιριές μιάς κοπέλας που ή μάνα τής άξιζε τό παράσημο τής Καλίμνειας.

*Έσκασε στα γέλοια σαν πήρα τό θάρρος νά τής ζητήσω κάτι σημαντικό κι' άσήμαντο, τό χέρι της. Έκανα νά φύγω ντροπιασμένος. Μ' άρπαξε άπ' τό χέρι.

— Που πās; Πάω νά θάψω τά όνειρά μου.

— Έλα νά τά θάψουμε μαζί με τά δικά μου ρένοντάς τα με άνηθ λεμονιάς.

*Η γοητεία τής άσχήμιας μου τή λύγισε, ό έρωτας θριάμβευσε και ό ληξιαρχος γέμισε μιά σελίδα όλόκληρη για νά περιγράψει τό γεγονός.

*Η συζυγική ζωή μου άρεσε. Βρήκα τήν εύκαιρία ν' αναπτύξω όλες μου τις νοικοκυριστικές ικανότητες. Καρίκωνα τις κάλτσες μου, σιδέρωνα τά πουκάμισά μου, έτοιμάζα τό γάλα, έβραζα τ' αυγά και σερβίριζα στην αγαπημένη μου τή Φίφη τό πρωινό της. Καθισμένη μαχμού.

μουρό, εν ήξαναρωτ'ση. Τσι τι μπόρρη νά τούν πη του Χιόνι; Νείρατα τά λέν αυτά!

*Έν άψη όμους άπι τότισου τ' Χιόνι! ά πάγι! σι παναγιό. Τούτου ήταν του σιρνός.

Μαρίνους

Τού συνεργάτου μας Σ. ΛΙΓΝΟΥ

ρα στο κρεβάτι, μ' εύχαριστούσε μ' ένα πρωτότυπο τρόπο. Μου πρόσφερε τό δεξί της ποδαράκι νά τό χαϊδέψω. Μ' αν δέν ήταν τ' αυγά μελάτα, τό ποδαράκι της μου έρχόταν στα μούτρα για νά μάθω πώς τ' αυγά γίνονται μελάτα σαν βράσουν ένα λεπτό. Τό ρωλόι μου ήταν χρονόμετρο μά ποτές μου δέν κατάφερα νά φτιάξω αυγά μελάτα. *Όταν καθόμουνα τά βράδια με τις πιτζάμες μου νά διαβάσω έφημερίδα παραπονιόταν που δέν τή χαϊδεύα. Σαν τή χαϊδεύα με ρωτούσε πώς πάνε τά πολιτικά και γιατί δέν ενδιαφέρουμε για τό Κορεατικό. Άγαπούσε τις έκδρομές, μά ήθελε νά πηγαινει μόνη της για νά λυτρώνεται άπ' τήν καθημερινή ρουτίνα. Στην πλάζ δέν μ' έπερνε γιατί σκανδαλίζουμαι εύκολα, λόγω του άδυνάτου χαρακτήρος μου. Μόνο στα κέντρα τή συνόδευα κι' ήταν περήφανη πλάι μου που σκούσαν οί έχθροι μας —οί φίλοι της. Γι' αυτό και γώ δέν άφίνα κανέναν νά πληρώσει τό λογαριασμό. Τί διάολο, τόση τιμή δέ θάδινα σέ κανένα. *Όλοι αυτοί τήν τριγύριζαν πριν. *Ήσαν όλοι τους όμορφοι νέοι μά άπένταροι. *Έτσι μου δινόταν ή εύκαιρία νά τους ταπεινώσω και ν' άποδείξω πώς τή δύναμη τήν έχει τό παραδάκι κι' όχι τό νεανικό σφρίγος.

Τήν καμάρινα που χόρευε με τους νεαρούς. *Έπερναν μιά ήλίθια πόζα σαν τ' αναριχτικά που πάνε νά πιαστούν σέ λυγερό λεφκάρι. Άμ κείνα τ' άναστενάγματα! Φως φανάρι πώς χάσανε τό θησαυρό μέσα άπ' τά χέρια τους.

*Ω τής μοίρας τών ανθρώπων αι βουλαί!... Μπαίνοντας μιά νόχτα στην κρεβατοκάμαρά της τή βρήκα στην άγκαλιά του Μίμη. *Ο νοός μου πήγε στην πονική δικονομία. Μοιχεία, παραβίσεις συζυγικής έστίας και τά λοιπά και τά λοιπά. Μηχανικά, σαν ύπνωτισμένος, τράβηξα τό συρτάρι και πήρα τό πιστόλι μου.

— *Ατιμε σέ σκότωσα. Σημάδεψα κι' έκλεισα τά μάτια. Τσικ τσικ... *Έξη φορές άκούστηκε ό ξηρός αυτός κρότος του επικρουστήρος. τό πιστόλι ήταν έξάσφαιρο. *Άνοιξα τά μάτια και τόν είδα νά τρέμει μπρός τά πόδια μου σαν ζαγάρι, ταπεινόμενος, δειλός αξιοθρήνητος. *Η Φίφη σκέπαζε τό πρόσωπο κι' άφινε άκάλυπτους τους θησαυρούς του θείου της κορμιού. Τί γελοίος που κατάντησε ό Μίμης! Μά δέν άργησαν νά με πάρουν τά νεύρα, πάνω που ή μεγαλοψυχία μου έδινε τόπο στην όρη.

— Τόν άτιμο... μουρμούρισα και κατρακύλισα τις σκάλες.

Βάδιζα στο πεζοδρόμιο, έπεφτα στους διαβάτες, μαζεύοντας βρυσιές που τις έπερνε τό σκοτάδι, για νά μου φέρε πίσω τόν αντίλαλο μιάς τρομερής έπιταγής. Τόν άτιμο... έκδίκιση...

*Ένας άστυφύλακας με σταμάτισε.

— Τί θέλεις τήν κουμπούρα;

— Έχω τό λόγο μου.

— Πάμε στο Τμήμα.

*Άλλο που δέν ήθελα. Με τολίξανε για παράνομο όπλοφορία, μά και γώ υπέβαλα μήνυση επί άπάτη εναντίον του Νικολάου

Ο ΣΥΡΡΕΑΛΙΣΜΟΣ
ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΣΙΩΝΩΝ

Δημοσιεύομεν κατωτέω επικολυρικόν ύπερρεαλιστικόν ποιήμα του 19ου αιώνος που δείχνει καθαρά ότι ή τρέλλα δέν είνε φρούτο τής εποχής μας, αλλά έχει διαγράψει μιά μεγάλη πορεία δια μέσου τών αιώνων. *Ο Άρμάνδος Δελαπατριόδης που έγραψε εκείνο τό περίφημο:

«Ναπολέον Ναπολέον
είσαι λέων
μη φοβείσαι πλέον
εγώ σου τό λέων».

Δέν είνε χειρότερος από τό Ρομφαϊόν, κι' όμως τόν λένε τρελλό;

Ποίημα μέγα και σοβαρόν
..τόν κακόν μας τόν καιρόν.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Έξαρχοπούλου έπαινετέου
έξ Άμοργού ρομφαίου
και τών ποιητών κορυφαίου.
(Τέως μόν κρυφαίου
νύν δέ φανεραίου):

Α'.

Τι άστραπαί στην Δύσιν και
[βρονταί.
Άντιλαλούν Άσίας τά πλευρά.
Τί τρομερά!
Καρδιά μου, τί τρέχ, έλεεινή,
και ό τριταίος σέ βαστά;
*Άλλ' άμα, ένθους, ήδονή,
φωνήν άκούω τότε:

Ζέφυρος τερπνός νεφέλην, πα-
[τριώται,
φέρει λευκήν, στα ύψηλά πετά.
ώς άγγελος περόεις με τά πε-
[ρά άνοιχτά.

Β'.

Και ό Ναπολέον ήτο άνδρας
[τής αύγής
με λαμπράς κι ήλιακάς ιδέας
και όμως ήδίκησε τήν ίμπερα-
[τρίτσα
τή γυναίκα του και ένα βλέμμα
όπου τής έκαμε, τής ήλθεν έμετός.
αίμα και φλόγα όμοίως!

Έξαρχόπουλος
ό... ρομφαίος

Συρρεαλιστής του 19 αιώνος

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Στόν Άν—τ.

Σ' έφαγε τό άκουστικό
και τό χειριστήριο
μά άκόμα φουκαρά
πουν' τ' άπολυτήριο.

Σάν έπίγραμμα

Στόν μελανοχίτωνα
Βασ. Πολ.

Πουκάμισο μαύρο
φοράς κι' είνε θάμα
δέν ψάχνω για νάβρω
τό ξέρω είν' τάμα.

Σέ βλέπω νά τρέχης
και νοιώθω τρομερά
τό τάμα που έχεις
τό κάνης μαντάρα,

Γιατί πέρα ως πέρα
τό μαύρο σημαδι
που βάζεις τή μέρα
τό βγάξης τό βράδυ!!

Κουμπουρίδου όπλοπόλου, διότι
...μου έπούλησε σφαίρες περι-
στρόφου που ...δέν πέρναν φωτιά.

Σήμερα που τό δικαστήριο μ'
άθώωσε, ή γυναικούλα μου ή
Φίφη μ' άγκάλιασε και μου ψυ-
θίρισε γλυκά.

— Φτηνά τή γλυτώσαμε. Τί ε-
χει νά γίνη στη δική του άισ-
χροκερδούς Κουμπουρίδη!

— Άλήθεια τί έχει νά γίνει...

Σ. Λιγνός

Πλωμαρίτικο

ΤΣΙ Σ' ΑΝΩΤΙΡΑ

Χρόνι άς έχι του
[κουπηλάρ
π' ήφηρει μες του
[[Πλουμάρ
τ' σινιμά του
[ιργαλείου
ήταν πράμα για
[νά λείπ;
τσι φτουχοί νάμη-
[σται ντίπ
ένα τέτοιου μι-
[γαλείου;

*Άμ χουριά μι χίλι νουμάκι
κάνανι κουνουμιά κουμάκι
τσ' εΐχανι κινηματουγράφου
όχι ήμεις έξ Ιφτά χλιάδισ
ν!κουτσιροί τσι άρχουντάδισ
ζούσαμι θαρρείς στού ντάφου

Χρόνια τά μιγάλα σόγια
χκίζανι μόνου μι τά λόγια
σκέδια καταστρώνανι χρόνια
άμ τσι γώ μό μι τά λόγια
χκίζου άνώγια τσι κατώγια
έμ' ή τσιλά θέλι μακαρόνια.

Για τσ' Κινηματογράφ μλουσανι
ούλου χκίζανι τσι χαλούσανι
στού γυαλό άνοιγανι τρύπης
Λέγανι δέν ήβρίσκανι τόπου
πότι δέν άξιζ του κόπου
πάντα εΐχαν εΐπα τσ' εΐπης

Φτός π' αλήθηψη του υούθου
τσ' ήβαλει θημέλιου λίθου
δέν έχιτι πλιά νά πητι;
Είν' γι' άσήμαντους ή Τάκς
—πώς τά μπίκση γι' ή μουρτάκς—
Μανιατέλι! όμους για δητι.

*Άμ δέν έφτανει πώς τσ' μπίκσει
άλλά πόσα μπόδια πήδε
πόσις γρίνις πόσι νιζάδισ
μά στού κάθα μπόδιου π' φέρνανι
πληρουμή μιά κύφλα πέρνανι
στά σιρνά φάγανι κ...δισ.

Τώρα ουλι τσ' άπου κι' καρδιά
[μας
για νά δείξουμε κι φχαρσκιά μας
μιά π' ποΐτσει καλουτσιρνόν
*Η Χριστός νά τούν άξιώσι!
τσι γι' Παναγιά νά δώσι
νά μάς κάνι τσ' ένα χμειρνόν.

Μπουτέλι

Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ
ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ

Σφαγείον έάν ιδης καθ' ύπνον
εις τό μπάρ τής Λεσβιακής Έκδέ-
σεως, θέλεις πληρώση λογαρια-
σμόν.

Κούτσουρον έάν όνειρευθής
τήν έπομένην θέλεις τό συναντή-
σει εις τήν είσοδον τής Λεσβια-
κής Έκδέσεως νά έκτελει καθή-
κοντα προσηνοός και εύγενεστά-
του θυρωρού.

Τουρισμόν έάν όνειρευθής ότι
άπέκτησεν ή Λέσβος, όνειρο ήταν
και πάει, καθότι ό κ. Φωκās μās
έκοψε τήν πητταν.

Σένον έάν ιδης καθ' ύπνον,
όμιλούντα άκατάληπτον γλώσσαν
τόν κ. Άργύριον Βρεττόν θέλεις
συναντήσθαι όμιλούντα εις όλας
τάς γλώσσας τής ύφηλιου.

Τής Πέτρας

Έκλεκτοί άρραβώνες

Νικόλαος Φροντζέσκος
Γοργόνα Γοργονιάδου
*Ηρραβωνίσθησαν έν Πέτρα
Συχαίρω θερμώς εύχόμενος τα-
χείαν τήν Στέφιν.

Νικ. Σέρεσλης

7 ΜΕΡΕΣ ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΟ ΚΙΑΛΙ ΜΑΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

Προχθές κάποιος Τουρκος πρόσκοπος έχασε το καρνέ του —ένα καρνέ προσκοπικό— μέσα στο οποίο θα κρατούσε παιδικές σημειώσεις όπως συνηθίζουν να κάνουν πολλά παιδιά όταν πηγαίνουν σε ξένο τόπο. Το άσημαντο αυτό γεγονός το πήρε το μεγάφωνο της Έκθέσεως το έκανε καραμέλλα και το έγλυψε συνεχώς.

— «...Παρακαλείται ο εύρων όπως το προσκομίσω εις τα γραφεία της Έκθέσεως διότι είναι σοβαρόν ζήτημα εθνικής αξιοπρεπείας» !!

Όσοσο κανείς δεν πήγε στο μεγάφωνο να του πη φιλικά :

— Πάψε φίλε να γυρεύεις το «ζήτημα της εθνικής αξιοπρεπείας» γιατί κινδυνεύεις να χάσης τη δική σου αξιοπρέπεια !

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ

Ο κ. Γεώργιος Δήμος απ' την Πέτρα, είναι άνθρωπος του «ραχάτ». Αυτό μπορεί να το άτιληφθῆ ὁ καθείς ὅταν τὸν δῆ να κάθεται στο καφενεῖο. Οἱ καρέκλες και τὰ πολυθρόνακια δὲν τοῦ ἐξασφαλίζουν φαίνεται ἀρκετὴ ἀνάπαυση γι' αὐτὸ συνηθίζει να κουβαλᾷ τὴν καρέκλα τοῦ γειτονικοῦ κουρείου γιὰ να ξαπλώνη πὸ καλὰ ἐκεῖ τὴν ἀριδα του. Τὸ κάθισμα αὐτὸ τὸ ὀνομάζει «ἀρχιτεκτονικό», τὸ γιατί κανείς δὲν τὸ ξέρει.

— Τὶς προάλλες, ὡστόσο ὁ Κώστας Βαρδαξόγλου δὲν τὸ βάσταξε πιά.

— Ἀρχιτεκτονικὸ κάθισμα θέλης, κάτσε να σοῦ κάνω κι' ἓνα ἀρχιτεκτονικὸ ζουρίσμα.

Και τραβᾷ μιὰ διμούτσουνη μαχαίρα...

Δὲν μάθαμε ἂν τὰ κατάφερε να τὸν ζουρίση... ἀρχιτεκτονικά, ἀλλὰ ὕστερα ἀπ' τὴν τρομάρα πὸν θὰ πῆρε, σίγουρα θὰ πρέπει να συχάθηκε και ἀρχιτέκτωνας και μηχανικούς.

ΣΤΕΡΝΗ ΜΟΥ ΓΝΩΣΗ

Ὅταν ὁ «Μυτιληνιὸς» ἔγραψε πὸς τὸ «Λούνα Πάρκ» εἶνε ἐπικίνδυνον, γιατί κάτι τέτοια δὲν εἶνε δουλειὰ τοῦ καθ' ἑνός, οἱ ἀρμόδιοι, γεμάτοι ἀπὸ ἱερὴ ἀγανάκτησι ἐχαρκτήρισαν τὰ γραφόμενά μας ἐμπαθῆ και ὅτι δὲν ξέρουμε τὸ τι μᾶς γίνεται.

Τώρα πὸν οἱ καρποὶ τοῦ Λούνα Πάρκ ἀπεδείχθησαν μὴ φαγώσιμοι, οἱ ἴδιοι ἀρμόδιοι ἔβαλαν μιὰ μεγάλη νταμπέλλα μετὴ λέξη «Κίνδυνος».

Και γεννᾶται τὸ ἐρώτημα : Ἐπιτρέπεται να δαπανῶνται λεφτὰ γιὰ να λέμε ὕστερα στο τέλος «στερνὴ μου γνώση να σ' εἶχα πρῶτα».

ΚΛΕΦΤΟΜΑΖΩΜΑ

Τὸ τρὺκ τῆς Έκθέσεως πὸν κατασκεύασε ὁ κ. Στέλιος Σάββας, πρέπει κανείς να τὸ δῆ με πολλὴ ἐπιείκεια, δεδομένου ὅτι κατασκευαστῆς του καταπιάστηκε με τέτοιου εἴδους δουλειὰ πρῶτη φορά, χωρίς να ξέρη καλά καλά ἀπὸ πὸν θ' ἀρχίση. Μ' αὐτὲς τὶς προϋποθέσεις πρέπει να κριθῆ τὸ ἔργο του και γιὰ τόσο εἶνε πολὺ καλό.

Ἐκεῖνο ὅμως πὸν μᾶς παραξενεύει εἶνε και πάλιν ἡ... βαθεῖα γνώσις ἐπὶ ὄλων τῶν πραγμάτων, τῶν πολλῶν ἀρμοδίων τῆς Έκθέσεως. Χάθηκε να βρεθῆ ἓνας να τοῦ πῆ : Ἀφοῦ ἔβαλες ἓνα φωσάκι ἀναμένο στὴν τσαρντάκα σου θὰ πῆ ὅτι τὸ ντεκόρ σου δείχνη νύχτα. Εἶδες ἐσὺ ποτὲ νύχτα να μαζεύουν ἐληές ;

Δὲν τοῦ τὸ εἶπαν ὅμως, ἴσως γιὰ να εἶνε τὸ ντεκόρ πρωτότυπο. Τὸ πὸς μαζεύουν τὶς ἐληές, εἶνε ὑπόθεση πὸν λίγο πολὺ ὄλοι ξέρουμε, πὸς τὶς κλέβουν ὅμως τὴν νύχτα, αὐτὸ μονάχα οἱ μπασακτσίδες κι' ἡ Μπεξίδες πὸν τοὺς κυνηγοῦν τὸ ξέρουν.

Σὰν κλεφτομάζωμα λοιπὸν τὸ ντεκόρ εἶνε καλὰ τοποθετημένο.

ΕΝΕΡΓΕΙΤΑΙ

Ἐπηρετρία συμπολίτου μας ἐτοιμάζει τὸν καφέ τοῦ κυρίου της. Δυστυχῶς ὅμως ὁ καφὲς δὲν φτιάχεται γρήγορα. Ὁ κύριος ἀνυπομονεῖ καπνίζοντας.

— Μαρία, ἔτοιμος ὁ καφὲς ; ρωτᾷει νευριασμένα.

Μὰ ἡ ὑπερέτρια δὲν ἀπαντᾷ.

— Μαρία ἐγὶνε ἐπὶ τέλους ὁ καφὲς ; ξαναρωτᾷει ὁ κύριος.

— Μάλιστα κύριε, ὁ καφὲς ἐνεργεῖται !!

ΚΟΥΤΣΟΥΡΟ ΚΑΙ ΠΟΡΤΑ

Κάποιος πὸν ἀρέσκεται γιὰ τὰ ξύλα και τὰ χόρτα ἔβαλ' ἓνα κούτσουρο στῆς ἐκθέσεως τὴν πόρτα.

Στάθηκε τὸ κούτσουρο και καθὼς ἦταν ξύλο ἔκανε τὸν ἄγριο προφανῶς να δείξη ζῆλο.

Κι' ἔκαν' ὅτι ἔφτανε λὲς δικό του ἦταν χωράφι και να μπουν δὲν ἄφισε οὐτ' οἱ δημοσιογράφοι.

Μὰ δὲν φταίει ὁ ἄνθρωπος πὸν κουράστηκε στὰ ὄλορτα. Κούτσουρα, τὰ βάζουνε σὲ ἐκθέσεως τὴν πόρτα ;

Πάντως ὁποιος τὸκανε —να τὸ πῶ σ' ὄλους ὀφείλω— πρέπει μ' ἓνα κούτσουρο να τὸν σπάσουνε στο ξύλο.

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΦΑΛΑΚΡΑΣ

Ὁ φίλος κ. Μάριος Κρητικόπουλος ἔκανε πάλι... τὸ θαῦμα του. Στὸ περίπετρό του τῆς ἐκθέσεως ἐπιδεικνύει ἓνα πολὺ περίεργο τρὺκ. Ἐνα μπουστο ἀνθρώπου τοποθετημένο πάνω σ' ἓνα βᾶθρο, τραβᾷ τὴν προσοχὴ τοῦ κάθε ἐπισκέπτου. Τὸ κεφάλι τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ἐντελῶς φαλακρὸ και ἡ πολύτιμη αὐτὴ φαλάκρα ἔχει τὴν ἰδιότητα να παράγη ἠλεκτρισμό. Μπορεῖ δηλαδή ὁ καθ' ἓνας να πλησιάση μιὰ λάμπα χωρίς ντουτ και σύρματα και να τὴν ἀνάψη ἀμέσως πέρνοντας ρεῦμα ἀπ' τὴ μαγικὴ γαλιά.

Τὸ πράγμα εἶνε βέβαια σοβαρὸ γιατί ἀποδεικνύει ἑκατὸ τὰ ἑκατὸ ὅτι ἡ φαλάκρα μπορεῖ πολὺ ὀραία να φωτίση. Τὸ θέμα αὐτὸ ἀψησχόλησε πολὺ τὸν γνωστὸ ὀπωροπώλη κ. Ἀπόστολο Φαμελίτη ὁ ὀποιος και ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς :

— Τώρα ἡκατάλαβα τὴ δύναμή μου. Και τώρα μιὰ θὰ πάω τὸ λοιπὸν στοῦ Περέλλη να πάρα ἓνα λαμπιόνι τῶν τετρακοσίονε καιριῶν, θὰ τὸ κρεμάζω κάθε βράδυ πάνω ἀπ' τὴν φαλάκρα μου και θὰ φεγγοβολήση τὸ σπῆτι μου σὰν ντουνανάς ! Ἄς ἔρχῆι τώρα ὁ κ. Ματιᾶς πὸν μᾶς ἤβγαλεν τὸ λάδι, να πάρη μετελίκι ἀπ' τὸν Φαμελίτη, ρεῦμα παρασί. Δὲν ἡσφάζανε !

ΠΑΡΑΣΗΜΑ

Στὰ ἐγκαίνια τῆς Έκθέσεως πὸν τίμησαν διὰ τῆς παρουσίας τῶν ὀ Ἐπυργὸς παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ κ. Π. Σιφναῖος, ὁ Δ)τῆς Τουρισμοῦ κ. Φωκᾶς κι' ὁ Δ)τῆς Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Κατσούλος, ἔγινε τὸ ἑξῆς περίεργο.

Τὴν ὄρα πὸν ὁ κ. Σιφναῖος ἐκήρυσσε τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Έκθέσεως, πέταξαν ξαφνικά πολλὰ περιστέρια πὸν ποιὸς ξέρει ἀπὸ πότε τὰ εἶχαν στὰ κλουβιά. Μόλις λοιπὸν τὰ περιστέρια ἐνοιωσαν ἐλεύθερα ἀδειασαν καθὼς πετοῦσαν πάνω ἀπ' τὸ συγκεντρωμένο πλῆθος τὸ... περιεχόμενο τῆς κοιλιᾶς τους πὸν θὰ τὸ μάζευαν γι' αὐτὴ τὴ δουλειὰ ὄρα πολλή. Ἀρκετοὶ πολῖτες ἔγιναν χατζῆδες και ἀρκετοὶ ἀξιωματικοὶ πῆραν ξαφνικά βαθμούς !

ΗΘΙΚΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΙ

Κι' ὁ ὑπουργὸς κ. Σιφναῖος, κι' ὁ Δ)τῆς Τουρισμοῦ κ. Φωκᾶς ὀπου κι' ἂν μίλησαν κι' ὅτι κι' ἂν εἶπαν τὴν ἠθική τους συμπάραστασι μᾶς τὴν παραχωροῦσαν με κουβαρνταδωσύνη. Κι' ὅμως εἶνε γνωστὸν πὸς τὰ λεφτὰ μόνον κάνουν τὴν... παρᾶστασι. Μὰ γι' αὐτὰ δὲν μίλησε κανείς.

Γιὰ λεφτὰ κυτάζουμε ἄχ να πάσουν οἱ καθοί μας. Μ' ἠθική ; θὰ βράζουμε πάλι μέσα στο ζουμί μας.

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Μιὰ κι, ὁ χρόνος δὲν ἀργῆ ἦρθ' ἡ ἐποχὴ και πάλι κι' ἔχουνε οἱ κυνηγοὶ ὄλοι τους χαρὰ μεγάλη.

Ἀρχισαν ὀλοταχῶς κι' ἐτοιμάζοντ' ὀλοένα. Δὲν θ' ἀφίσουν δυστυχῶς φτερωτὸ πάλι κανένα.

Τόνου πυρομαχικά ρίχνονται εἰς τὰ σημάδια και τουφέκια φονικά παστρευτῆκαν ἀπ' τὰ λάδια

Ἡ πολεμικὴ κραυγὴ ἀντηχεῖ πέρα ὡς πέρα και μετροῦν οἱ Κυνηγοὶ μ' ἀγωνία κάθε μέρα.

Νὰ και ἔφθασ' ὁ καιρὸς στοῦ τουφέκι με τραγοῦδι τῶρ' ἀρχίζει ὁ χορὸς θὰ καῖ τὸ πελεκοῦδι.

Και πλησιάζ' ἡ χαραυγὴ κάθε Κυνηγὸς πὸν θέλει. Μπὰμ και μπουμ οἱ Κυνηγοὶ τὶ χαρὰ γιὰ τὸ Λαλέλη.

ΜΑ ΔΕΝ ΜΟΙΑΖΑΝ...

Τὰ κορίτσια τῆς ἀριστοκρατίας μας πὸν ἐκλήθησαν να ντυθοῦν τὶς γραφικὲς στολὲς τῶν χωριῶν μας κατὰ τὴν ἡμέρα τῶν ἐγκαίνιων, ἦταν ἀλήθεια πολὺ ὀμορφα. Ὅλες τους ἦταν μιὰ και μιὰ, ἀλλὰ καμμιά δὲν ἔδινε τὴν ἐντύπωσι ἀληθινῆς χωριὰ τοπούλας. Ἡ ὑπερβολικὴ προσποίησι να φανοῦν λιγώτερο ἀπ' ὅτι εἶνε, ἡ ἔμφυτη κοκεταρία πὸν τὶς διακρίνη, και πρὸ παντὸς τὸ βᾶψιμο τῶν νυχτιῶν τὶς ἔκανε να φαίνονται περισσότερο σὰν ἀποκηράτικη μεταμφίεση, παρὰ σὰν ἀντιπροσωπευτικοὶ τύποι κοριτσιῶν τῆς λεσβιακῆς ὑπαίθρου.

Τὰ δυὸ μικρὰ δὲ —πὸν δὲν ξέρουμε ποιὸς τὰ ὀδήγησε να τυλίξουν τὰ μαλλιά τους σὲ ψιλὰ ψιλὰ κοτσιδάκια— ἔμοιαζαν χωρὶς ὑπερβολὴ σὰν καλλονὲς τοῦ Κουρδιστᾶν ἢ σὰν γύφτισες στολισμένες τὰ γιορτινά τους.

Τὴν Δευτέρα στὸν ΟΡΦΕΑ Τ' ΑΗΔΟΝΙΑ ΚΑΝΟΥΝ ΣΕΡΕΝΑΤΑ με τὸν Μάριο Λάντζα και τὴν Κάθριν Γκραιητζερ Μουσικὸ ἀριστούργημα